

KONTAKTY

Farní sbor ČCE Odry

1. Máje 63/1

742 35 ODRY

E-mail: odry@evangnet.cz

Web: <http://cce-odry3.webnode.cz/>

Facebook: <https://www.facebook.com/cceodry/>

Číslo účtu: 107-5715380257/0100

Kazatel sboru:

j. Radek Hanák, DiS

Tel.: 731 174 641

E-mail: hanakradek.evangel@seznam.cz

Administrátor sboru:

Mgr. František Hruška

Tel.: 736 273 563

E-mail: stramberk@evangnet.cz

Redakční rada:

Alžběta Hanáková, Alena Chovancová, Radek Hanák, Noemi Kulíková

E-mail: hanakova.alzbeta@gmail.com, al.chovancova@seznam.cz,

hanakradek.evangel@seznam.cz, noemi.kulikova@seznam.cz

Tento časopis je neprodejný.

SBOROVÝ ČASOPIS

*Farního sboru Českobratrské církve
evangelické
v Odrách*

*“Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána
žně, aby poslal dělníky na svou žeň.*

Lukáš 10:2

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

v pátek 23. 9. měl nastat druhý příchod Pána Ježíše a s ním i vytržení spravedlivých křesťanů. Aspoň tak to prezentoval slovenský pastor Sergej Mihál. Pravda je, že tím některé křesťany doslova pobláznil. Faktem ale zůstává, že ten, kdo je pevně zakotven v biblické víře, musel vědět, že to je blud. O onom dni přece neví ani sám Pán Ježíš, pouze Otec v nebesích. Neznamená to však pro nás, že nemáme být připraveni. Naopak, Boží slovo nás vyzývá k připravenosti, neboť nevíme, dne, ani hodiny! A nemusí se jednat hned o druhý příchod Pána Ježíše Krista. Vždyť nikdo z nás neví, kolik nám je v pozemském životě vyměřeno dní. Proto bychom měli žít každý den tak, jako by to měl být ten poslední. A položili jste si někdy otázku, co byste dělali, kdybyste věděli, že už vám moc času nezbývá ...?

Svým způsobem tuto otázku začínám v sobě řešit, protože za rok touto dobou už nebudu služebně pastorem oderského sboru. A tak přemýšlím, co je potřeba ještě udělat, abych mohl s klidným svědomím odejít do jiného ovčince, který nyní pastýře nemá. Na hodnocení je ještě čas, na srdci mi ale samozřejmě náš sbor leží. Jsem přesvědčen, že je životaschopný a dávno jsem pochopil, že jeho život nemůže záviset na schopnostech a aktivitě jediného člověka. Sbor a jeho život je o lidech a jejich chtění, nebo nechtění. Proto bude velmi záležet, jak se k tomu každý jednotlivec postaví.

Jsem rád, že ve sboru jsou aktivity, které se dnes obejdou beze mne (setkání žen a maminek s dětmi, občasné setkávání mladých, vyhotovování grantů, správcovské věci, plnění úkolů staršovstva, pastorační nemocných, aj.), neboť je vedou a probouzejí lidi, kteří touží a chtějí žít aktivním křesťanským životem. Přesto bych chtěl ten „můj“ poslední rok předávat své mnohé úkoly a zasvěcovat do nich nezasevěné. V podstatě je to tak v pořádku, protože církev, aby mohla žít a přežít, musí fungovat v režimu učednického modelu. Už dnes jsem vděčný za ty, kteří jsou ochotní a kteří se mnohých úkolů ujali. Jsem vděčný i za další, o kterých vím, že by chtěli nějak pomoci. Prosím, bez váhání se přihlaste, neboť žeň je velká, dělníků stále málo! Leží mi na srdci práce s dětmi a mládeží, je třeba navázat na úspěšný letní tábor, kde mnohé děti i z Oder uvěřili v Pána Ježíše Krista. Je potřeba, aby se někdo ujal vedení víkendových setkání, letních táborů, spravování webových stránek a dalších různých úkolů. Ten potenciál tu je! Je obrovský a každý dostal své hřivny. Proto vás chci povzbudit, abyste je využili a realizovali tak touhy, které vám na srdce položil Duch svatý. A pokud se tak bude dít a uvidím ty ochotné ruce, pak se mi bude odcházet lehčeji. Kéž by pak pro mne platilo, že v nejlepším je potřeba přestat...

Jo a ještě jedna věc, pro ty „nezakotvené“, anebo pro ty, kteří chtějí být v základech biblické víry kovanější. Přijďte na biblické hodiny, udělejte si čas, stojí to za to, neboť rozebíráme zlatou knihu Bible, základy křesťanství, což je kniha Římanům.

kazatel Radek Hanák

NAROZENINY

Říjen:

Návrat Martin

MLčáková Anna

Kadlčíková Jana

Chovancová Alena

Hanáková Alžběta

Listopad:

Návratová Andrea

Hanáková Daniela

Dvorský Daniel

Doubravová Milada

Prosinec:

Wendlig Jan

Malý Karel

Janišová Hana

Všem členům našeho sboru přejeme k narozeninám všechno nejlepší, hodně zdraví a hodně Božího požehnání. ☺

AKTIVITY V TÝDNO:

ÚTERÝ: 15.30 hod. – SETKÁNÍ MAMINEK (záleží na domluvě)

**17.00 hod. – BIBLICKÁ HODINA
(knihy Římanům)**

18.30 hod. – ANGLIČTINA PRO DOSPĚLÉ

PÁTEK: 16.00 hod. – MLÁDEŽ (co 14 dní, záleží na domluvě)

NEDĚLE: 8.45 hod. – BOHOSLUŽBY

14 hod. – VOLEJBAL

Sběr a používané části:

Sběr jazykových květů je možno provádět v průběhu celé vegetace, účinnější jsou však kořeny, které se sklízí druhým nebo třetím rokem koncem září nebo v průběhu října. Důkladně se omyjí, rozřežou napříč na kousky a suší ve stínu nebo v sušárně při teplotě 40 °C.

Způsob použití:

Nejvhodnější způsob užití a přípravy je echinaceová tinktura. Droga připravená ve formě čaje je prakticky neúčinná, užívá se pouze jako odvar, a to jako kloktadlo při bolesti v krku. Mast na dermatózy se připravuje z tinktury tak, že se jeden díl promíchá s devíti díly lanolinu.

Účinně pomáhá při:

- Přípravky z těchto rostlin je možno užívat jak vnitřně, tak i zevně.
- Vnitřně mají významné imunostimulační účinky, neboť podporují tvorbu leukocytů a erytrocytů, aktivují fagocytózu, podporují činnost sleziny.
- Užívají se při chřipce, nachlazení, infekci horních cest dýchacích a virózách, ale také při onemocnění močového ústrojí, při zánětech středního ucha. Někdy se také používá při léčení streptokokových a stafylokokových infekcí, u herpetických infekcí, jako je pásový opar nebo herpes simplex, a při zánětech průdušek a vedlejších dutin nosních. Osvědčily se proti infekčním chorobám v případech, kdy nezabírají antibiotika.
- Zjištěno bylo i kancerostatické působení podobné interferonu. Droga detoxikuje a příznivě ovlivňuje zažívací trakt, užívá se při léčení prostaty, žaludečních vředů, gastritid a v gynekologii.
- Velmi dobré výsledky jsou prokázány i při léčbě hemeroidů, křečových žil a bércových vředů.
- Šťáva z čerstvých květů zvyšuje srážlivost krve.
- Zevně se potom užívá v dermatologii ve formě masti, tinktury nebo nálevu na špatně se hojící i hnisavé rány, proleženiny, ekzémy a psoriázu.
- Při léčení bolestí a zánětů v krku lze tinkturu naředit a použít jako kloktadlo.

Zpracovala A. Chovancová

Zamyšlení

Úryvek ze zajímavé knihy: **“Více než pozemšťané”**, kterou napsal James B. Irwin, s podtitulem „Myšlenky kosmonauta k duchovnímu životu zaměřenému ke Kristu“

Citace z úvodu:

Jsem teď něco víc než pozemšťan, protože jsem chodil po Měsíci. To, že jsem tam byl, hluboce ovlivnilo můj další život. Než jsem vzlétl do kosmického prostoru s posádkou Apollo 15 v červenci 1971, byl jsem mírně řečeno – jen vlažný křesťan, ale cítím, že Pán mne poslal na Měsíc, abych se vrátil na Zem s Jeho Synem, Ježíšem Kristem. ...

Kapitola 10 : Nikdo z nás není osamělým ostrovem

Když jsme byli v kosmu, neustále jsme spolupracovali s deseti tisíci spolupracovníky na Zemi. Dokonce i v kosmu jsme měli tříčlenný tým. Dva z nás kráčeli po Měsíci. Kazatel (Kaz 4, 12) říká: Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba. A nit trojitá se teprve nepřetrhne!

Zatímco Dave Scott a já jsme byli na Měsíci, Al Worden kroužil kolem této planety v řídicím modulu. Byl neustále mimo. Denně jsme s ním hovořili. Zprostředkoval nám spojení se Zemí. Bez něho bychom byli odsouzeni k záhubě, protože náš měsíční modul nebyl konstruován tak, aby umožňoval kosmický let, jímž bychom se mohli vrátit do zemské atmosféry.

Vlastně je to stejné jako s křesťany. My všichni jsme částí většího těla a nejlépe pracujeme a fungujeme ve spolupráci s ostatními. Člověk nebyl stvořen k tomu, aby existoval sám, bez kohokoli dalšího. V knize Genesis (Gn 2, 18) se praví: I řekl Hospodin Bůh: „není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ A básník John Donne vyslovil klasickou myšlenku: „Nikdo z nás není osamělým, ostrovem.“ Je to jistě samozřejmé, když se někdo vydá do kosmu. Nemusí to být tak samozřejmé v křesťanském společenství, ale měli bychom o to usilovat. V Listě Římanům (Ř 12,5) čteme:... tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy. To je jeden z důvodů, proč se křesťanské učení soustřeďuje na spojující sílu lásky. Láska napomáhá lidem, aby šli pokojně dál jedni s druhými. V průběhu dějin byly války a i dnes se

válčí, a to nejen mezi národy, ale válčí i sousedé, podniky, dokonce i církve, válčí se i uvnitř rodin. Proto je nutné, aby Kristus vládl v srdci každého z nás. On je největším zosobněním lásky, tam, kde je On, tam je láska. V Matoušově evangeliu (Mt 18, 20) čteme: Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.

Protože jsme tak závislími bytostmi, potřebujeme nutně Boha, aby byl mezi námi. Pak si navzájem budeme bratry a nikoli nepřáteli.

Brožovaná kniha je k zapůjčení v knihovně sborové místnosti.

Zpracovala N. Kulíková

TYPY NA VÝLETY V OKOLÍ ODER

ZŘÍČENINA HRADU VIKŠTEJN:

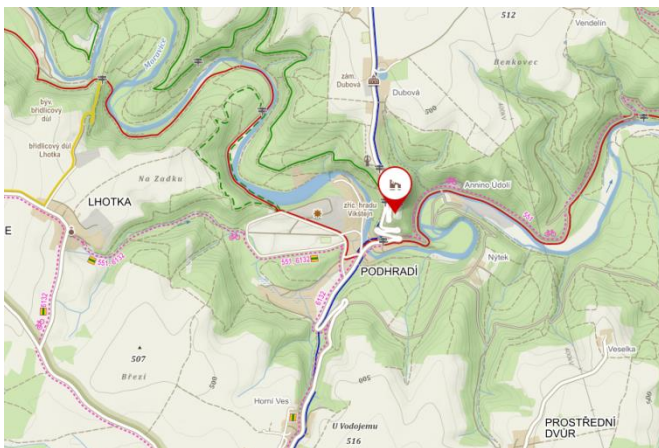
Tento hrad byl založen zřejmě ve 13. Století Vítkem z Kravař na ochranu jižní části Opavského knížectví. Za třicetileté války byl hrad značně poškozen a v 2. pol. 17. století byl hrad znovu opraven. V 18. Století už hrad není obydlen a chátrá. Postupem času se hrad zase začíná opravovat a z původního hradu tak zbydou tři brány, hradby dolního hradu, část parkánové hradby a přístupná sklepení. Hrad je přístupný po celý rok a konají se na něm různé historické akce.

Autem se na hrad dostanete jak z Vítkova, tak z Melče a zastavíte na parkovišti (placu) pod hradem, které není nepřehlédnutelné. Z parkoviště to je pak asi 600 metrů k zřícenině do mírného kopečku.

Pěšky se zde můžete dostat po modré turistické značce, která začíná ve Vítkově a pokračuje přes Podhradí, zříceninu hradu Vikštejn a končí u Štáblovického mlýna (to už je ovšem delší trasa ☺).

Výlet doporučuji zvláště teď na podzim, protože je zde krásný pohled na podzimní údolí řeky Moravice.

A. Hanáková

Třapatka nachová

Latinský název: Echinacea purpurea

Botanický popis a pěstování:

Echinacea - třapatka - je divoce rostoucí bylina s purpurovými kvítky podobnými sedmikrásce. Ve střeadoamerických státech USA byla rozšířena v travnatých prériích, kde ji indiánské kmeny po staletí používaly k hojení ran a jako prostředek proti hadímu uštknutí. Stala se velmi oblíbenou léčivkou evropských pionýrů při osídlování Ameriky. Používali ji jako univerzální prostředek proti infekčním chorobám. V Anglii je to oblíbená zahradní květina.

Třapatky jsou rostlinami mírného pásu, takže u nás s jejich pěstováním nejsou žádné problémy. Setkáme se s nimi v mnoha zahradách jako s trvalkami okrasnými květem. Vhodné jsou půdy lehčí, humózní, s dostatkem vody a vápníku, na místech osluněných i v polostínu. Velmi dobře se množí jak semeny, tak i dělením trsů. Přímé výsevy se provádějí koncem dubna, rostliny je však možné i předpěstovat a v polovině května vysazovat na stanoviště sazenice. Množení dělením trsů starších rostlin se provádí brzy na jaře nebo na podzim s tím, že by trs měl mít alespoň dva pupeny. Ošetřování za vegetace spočívá v pravidelné kultivaci, odstraňování plevelů a nutné zálivce.

Z devíti odrůd této rostliny se jako léčivky používají tři:

E. angustifolia, E. pallida a E. purpurea. Objevují se snad ve stovkách komerčních přípravků, které využívají všechny části rostliny - květy, listy, stonky i kořeny. Jako potravinový doplněk se vyrábí prakticky ve všech formách.

Echinacea obsahuje četné účinné složky, o nichž se předpokládá, že posilují imunitní systém; v posledních letech se stala jedním z nejčastěji používaných rostlinných léčiv na světě.

PRO DĚTI

NA SLOVIČKO - MIRIAM WENDLIGOVÁ

Kdo a kdy Tě přivedl do Oderské mládeže?

Do Oderské mládeže mě dovedla Marťa Chovancová, která původně vůbec nechtěla, ale nějak se to vyvrtilo, že mě nakonec pozvala na jednu chatu v září 2010.

Jak jsi uvěřila v Boha?

V Boha věřím už odmalinka. Naši by mohli vyprávět dost historek typu že "Umřeme už po snídani, ať jsme s Pánem Ježíšem." Speciálně tuhle má mamka opravdu zapsanou, to mi byly asi nějaké 4-5. :)

Jaký je rozdíl mezi tvým bývalým sborem a tím naším?

Tady by se asi hodilo říct, že mým domovským sborem bylo CB v Havířově a vlastně ani nevím, moc nevímám rozdíly mezi CB, ČCE či dalšími sbory.. Jsou to rozdíly, které jsou tvořeny lidmi, kteří tam patří. Samozřejmě tam budou rozdíly, které jsou dané už tou denominací, ale já do toho nevidím.

Kdy ses poznala s živým Bohem?

Moje putování k poznání živého Boha trvalo asi 2 roky. Dost dlouho jsem se trápila tím, že Boha neslyším, necítím. Nikdo mi nebyl schopný to nějak vysvětlit. Četla jsem Bibli, modlila se, mluvila o tom s celkem dost lidmi, jezdila jsem na křesťanské akce jako je English camp, Brodfest (celorepublikový sjezd mládeže CB), Houba (setkání mládeže z určité části ČR, za naší část to byla severní Morava), ale nikdo mi nedával odpověď.

Až na Pohoří s Oderákama, kam mě pozvala Marťa, jsem měla rozhovor s Grizzlim, který mi vlastně ani neřekl nic moc nového, ale něco prostě sepnulo a najednou to všechno dávalo smysl. Něco se uvolnilo a já poprvé v životě mohla zažít Boží přítomnost tak jako ještě nikdy předtím.

Dneska už vidím, jaký to mělo smysl, protože kdyby nebylo tohoto mého putování, Marťa by mě do Oder nepozvala a já bych neměla šanci poznat Honzu ani nikoho dalšího.

Který sbor Ti byl oporou v duchovním růstu?

Oba :)

Jak jsi prožívala čas v mládeži?

Byla jsem hrozně vděčná za to, jak mě lidi tady v mládeži přijali. Sama jsem introvert a seznamování je pro mě těžké, ale oni mě vzali hned mezi sebe. Byla jsem celkem konsternovaná z toho, že se všichni mezi sebou objímají a mě do toho taky okamžitě vtáhli. V Havířově tohle nikdy nebylo, ale zvykla jsem si rychle. Cítila jsem se tady moc dobře a tak jsem tu už zůstala. :)

Kdo z lidí je ti oporou v duchovním i v běžném životě a proč?

Můj manžel, protože je to můj manžel, i když je pro mě někdy hodně těžké mluvit s ním o tom, co zrovna prožívám. Mám v tomhle docela blok, ale snažím se na tom pracovat.

Moje maminka, protože je to moje mamka a dá se s ní mluvit o všem a vždycky má nějakou odpověď.

Klárka, protože si s ní rozumím a mám ji ráda. Klári, posílám pusu. ;)

Samozřejmě jsou tu i další, ale tohle jsou 3 nej. :)

Které písmo je pro Tebe to NEJ?

Římanům 8

Jak si poznala svého muže?

Jednou jsem takhle přijela na chatu s Oderákama i s tím, že bych tam třeba mohla konečně někoho poznat, bylo mi v té době 17 a ještě jsem za sebou neměla žádný vztah. Honza mě zaujal na první pohled, ale trvalo ještě rok, než jsme spolu začali chodit. Po roce chození mě požádal o ruku a po dalším roce jsme se vzali. Po dvou letech se nám narodila Rozárka a za další rok Filip, který byl trochu překvapením, ale jsme rádi, že je oba máme. :)

Jak se Vám teď daří?

Řekla bych, že se nám daří dobře, Pán se stará. :)

Rozhovor zpracovala A. Chovancová

KS BENJAMÍN

Letošní rok byl velice bohatý na tábory.. ☺ Na začátku července se uskutečnil první a to Rytířský tábor a na konci července druhý, a sice tábor na téma Stroj času. Pojdte si s námi připomenout, co se dělo! ☺

RYTÍŘSKÝ TÁBOR ORGANIZACE ELIM (2. - 7. 7. 2017):

Tento tábor byl už od začátku zajímavý. Prázdniny začínaly tím, že nebylo zrovna počasí na to, aby se stavěl tábor a s dětmi z azylových domů by bylo těžké být s nimi vůbec na táboře za tak nešťastného počasí. Naštěstí se ale našlo řešení, a sice to, že se stavění tábora odloží o týden později a Elimovský tábor se přesune na turistickou ubytovnu v Kamence, kde se náhle uvolnilo místo.

I když jsme nebyli tak úplně v přírodě, nebylo k ní daleko.. Děti spaly ve stanech s podsadami a vedoucí v chatě. Programy se buď konaly venku, nebo vevnitř, záleželo na počasí.

Jestli si dobře pamatujete, toto téma už jsme na našich táborech měli, takže jsme ve spoustě ohledech čerpali zkušenosti z minulých let. Děti si mohly vyzkoušet souboj s pravým rytířem, účastnit se pravého středověkého jarmarku, vyrábět různé šperky nebo třeba uzdravit krále Radúze z Hané, kterého skolila nemoc.

Myslím, že děti si tábor velice užili. Poslední večer děti čekala výzva, kde mohly přijmout Pána Ježíše do svých srdcí a také získaly náramek, díky kterému mohou vysvětlovat evangelium.

Po pár týdnech k nám dorazili zprávy od rodičů, jak jim jejich děti vyprávějí evangelium podle náramku.

TÁBOR STROJ ČASU (22. – 29. 7. 2017):

Dalším táborem byl stroj času, kterého se zúčastnilo poměrně velké množství dětí z Oderska. Tábor byl velice požehnaný a i tyto děti přijaly Pána Ježíše do svých srdcí a my máme teď jedinečnou možnost s nimi pracovat. Proto Vás tímto prosíme za modlitby, aby se nám dařilo se s dětmi scházet.

Kde jsme se ale mohli ocitnout? Děti a samozřejmě i vedoucí se mohli ocitnout v dobách Cyrila a Metoděje, Rudolfa II., Jana Husa nebo třeba biblických postav Eliáše a Daniela. A tyto příběhy byly podávány těmi nejlepšími hereckými výkony našich vedoucích. Za což jim děkuji! ☺

Za KS Benjamin zpracovala Alžběta Hanáková

PROGRAM BOHOSLOŽEB

ŘÍJEN:

1. 10. — R. Hanák

8. 10. — senior M. Zikmund (vizitace sboru)

— Bohoslužby ve Fulneku se ruší!

15. 10. — Církev bratrská

22. 10. — F. Hruška

29. 10. — R. Hanák

LISTOPAD:

5. 11. — R. Hanák

12. 11. — host

19. 11. — Církev bratrská

26. 11. — R. Hanák (Večeře Páně)

— bohoslužby i ve Fulneku

VÝZVA PRO ČTENÁŘE SB. ČASOPISŮ

Milí čtenáři,

Jsme nesmírně rádi za vaše ohlasy a připomínky, co se týkají sborového časopisu. Avšak chtěli bychom Vás vyzvat k tomu, abyste se nebáli kdykoliv jakýmkoliv způsobem přispět do časopisu (svědectvím, písní, článkem) nebo nám navrhli i další témata, kterým bychom se mohli věnovat v dalších číslech.

Děkujeme, Vaše redakce ☺

OPEN THE EYES OF MY HEART LORD

EN:

E

Open the eyes of my heart, Lord

B

Open the eyes of my heart

A

I want to see you

E, G, A

I want to see you

[Chorus]

B

C#mi

To see You high and lifted up

A

B

Shining in the light of Your glory

B

C#mi

Pour out Your power and love

A

B

As we sing holy, holy, holy

[Bridge]

A

B

Holy, holy, holy

A

B

Holy, holy, holy

A

B

Holy, holy, holy

E

I want to see you

CZ:

Ať srdce mé Tebe vídá,

ať srdce mé Tebe zná,

vidět Tě toužím,

vidět Tě toužím.

[Chorus]

Chci vidět Krále na trůnu,

zářícího ve světle slávy.

Vylej svou lásku a moc,

když zpívám: Svatý, svatý, svatý.

[Bridge]

Svatý, svatý, svatý,

svatý, svatý, svatý,

svatý, svatý, svatý,

vidět Tě toužím.

O Martinu Lutherovi k 500. Výročí reformace

Jako blesk z čistého nebe

Martin Luther je mezi všemi ostatními evropskými reformátory svorně považován za prvního mezi rovnými. Den, kdy zveřejnil své protiodpustkové teze (31. říjen 1517), se dnes na celém světě nazývá „Dnem reformace“. A právě 500. jubileum této události je důvodem k ekumenické inventuře.

Začalo to tehdy vlastně zcela nečekaně: Když se Martin Luther jako mladý student vracel 5. července 1505 spolu se svým přítelem pěšky z Erfurtu, kde studoval, do Mansfeldu, překvapila je bouřka. Zatímco Luther sám se po úderu blesku ocitl na zemi se slovy stělné modlitby na rtech: „Svatá Anno, pomoz, stanu se mnichem“, jeho přítel byl zasažen a na místě zemřel. Obojí zapůsobilo na Luthera tak silně, že ačkoli se na přání otce věnoval studiu práv, okamžitě změnil své rozhodnutí a už dva týdny poté vstoupil do jedné z tehdy nejprísnejších řeholí – do augustiniánského řádu v Erfurtu. O dva roky později byl již vysvěcen na kněze a pokračoval ve studiu teologie a filozofie. Za dalších sedm let zakončil studia doktorátem a usadil se v klášteře ve Wittenbergu, kde v roce 1513 zahájil jako profesor Písma sv. svou akademickou dráhu. Byla to tehdy úplně nová, přestože velmi skromná univerzita. A tu se stalo něco mimořádného. Vlastní osvobození tento mladý profesor Písma zakusil až tehdy, když „objevil“ význam slov v listu Římanům (1,17), která hovoří o Boží spravedlnosti a především o tom, že „spravedlivý z víry živ bude“. Luther totiž do té doby strávil mnoho času askezí a umrtvováním, aby dosáhl pokoje plynoucího z odpuštění, aniž by překonal pocit vlastní nedostatečnosti. Teprve nyní mu biblické zaslíbení přineslo prozření a definitivní reformační nasměrování.

95 tezí

Z této perspektivy pak napsal nejen 95 protiodpustkových, respektive protikorupčních tezí (tehdy se věci duchovní a světské až nepřípustně směřovaly i na nejvyšších církevních místech), ale také další slavné spisy, jako například O dobrých skutcích, O babylonském zajetí církve či O křesťanské svobodě. Vrcholem

Lutherova bohosloveckého přístupu byla tzv. teologie kříže, v níž z perspektivy Kristova utrpení a vykoupení odmítl veškerý církevní triumfalismus.

přeložil Nový zákon z řečtiny do němčiny, či poté Lutherův útěk z hradu a organizování reformace ve Wittenbergu tvoří samostatné kapitoly Lutherova reformačního zjevu. Stejně jako jeho příkré, až hysterické odmítnutí vzpoury sedláků, kteří prahli po sociálně solidární reformaci, jakož i jeho odpor vůči jakékoli anarchii ve vztahu ke stávajícímu společenskému řádu.

„Jsme jen žebráci“

Zkrátka málokterá postava v církevních dějinách v sobě snoubila tak výbušnou a štěpící sílu a zároveň tak obrovský strach z rozvratu, k němuž by mohlo dojít, jako Martin Luther. Wittenberský reformátor v sobě spojoval akci i reakci. A mnohem víc: dokázal vést univerzitní disputace i psát katechismy pro nejprostší lidi, skládal písně i překládal Bibli, ale také volal ke krvavému potlačování vzbouřených sedláků, spílal Židům a projevoval až ostentativní aroganci vůči těm, kteří se s ním lišili v názorech. Měl v sobě zarputilost, cílevědomost a přitažlivost vůdce i svůdce.

V nejvyšších myslitelných patrech teologické monumentality se pohyboval právě tehdy, když pokorně hovořil o Kristu a o církvi. Co je církev, to podle něj ví každé malé dítě. Církev – to jsou ti, kdo slyší hlas svého pastýře. Německý katolický teolog Otto Herrmann Pesch, autor nejlepší knihy o Lutherovi, jakou máme v češtině, o něm napsal, že žádný jiný teolog církevních dějin není tak studován a interpretován jako právě Luther. Kdo by chtěl sledovat současnou světovou diskusi o Lutherovi, docela jistě by podle Pesche neměl čas na nic jiného.

Jisté je jedno: Kristus se stal Lutherovi nejen klíčem k Písmu sv., ale také vlastním obsahem a vykladačem svátostí. „Jsem pokřtěn“ pro Luthera znamenalo totéž co „patřím Kristu“. A o svém pojetí svátosti Večeře Páně věřil, že pod způsobem chleba a vína je přítomen celý Kristus, a tuto svou víru nebyl schopen ani ochoten oslabit žádným kompromisem. Ani ve prospěch jednoty reformace. Když umíral, pokorně vyznával: „Jsme jen žebráci.“ Chtěl tím uznat, že bez Krista nejsme ničím, s ním ale vším.

Úryvek z článku Martina T. Zikmunda na webu Naše reformace

